

ಬುದ್ಧಿವಂತ ಮೀನು

■ ಮಹೇಶ್ವರ ಹುರುಕಟ್ಟಿ

ಕಲೆ: ಸಂಪೂರ್ಣ ಸಹಿತ್ತು

ಒಂದಾನೊಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನೀರನಹಳ್ಳಿ ಎಂಬ ಒಂದು ದ್ವಾರ್ಜ್ಯ ನಾಯಿಯಿತ್ತು. ನೋಡಲು ಆಕರ್ಷಕ ವ್ಯುತಪ್ಪ ಹೊಂದಿದ್ದ ಆ ನಾಯಿಗೆ ಉಂಟಾಗಿರುತ್ತಿದ್ದ ರಾಜ ರಾಜ ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಜನರ ಭೂತಿ ಹಾಗೂ ಆ ನಾಯಿಗೆ ಸಮಾನವಾದ ಮತ್ತೊಂದು ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತ ನಾಯಿಯು ಆ ಉಂಟಾಗಿರುತ್ತಿದ್ದ ಅಂತರ್ಭೇಷಣೆ ಒಂದು ರಿತಿಯ ಅಹಂಕಾರ ಮೂಡಿತ್ತು. ಒಂದು ದಿನ ಆ ನಾಯಿಗೆ ವಿವರಿತ ಹಾಸಿಕಾತ್ತಿ, ಅದು ಆಹಾರವನ್ನು ಅರಚಿಕೊಂಡು ಉರ್ಘಾರಿನ ಕರೆಯ ಬಳಿಬಂತು. ಕರೆಯಲ್ಲಿ ಮೀನು ಹಿಡಿಯುತ್ತಿದ್ದ ಮೀನುಗಾರರು ನಾಯಿಯನ್ನು ಕಂಡು 'ರಾಜ.. ರಾಜ.. ಬಾ... ಬಾ... ಕುಯೋ ಕುಯೋ' ಎಂದು ಕೂಗಿ ಕರೆದರು. ತನ್ನನ್ನು ಕರೆದವರ ಕಡೆಗೆ ನಾಗಾಲೋಂಡಲ್ಲಿ ಓಡಿಬಂದ ನಾಯಿಗೆ ಕರೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಆ ಮೀನುಗಾರರು ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಮೀನನ್ನು ಬಲೆಯಿಂದ ಬಿಂದಿ ದಡದತ್ತ ಎಸೆದರು.

ನಾಯಿಯು ದಡದಲ್ಲಿ ಬಿಂದು ಒದ್ದಾಡುತ್ತಿದ್ದ ದೊಡ್ಡ ಮೀನನ್ನು ಕವ್ಯಪಟ್ಟಿ ಕಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಅದನ್ನು ತಿನ್ನಲು ಮರಳಿನ ಮೇಲೆ ಮುಂಗಾಲುಗಳನ್ನು ಚಾಚಿಕೊಂಡು ಕೂತಿತು. ಆಗ ಮೀನು 'ಆಹಾ! ನಾನೆನ್ನು ಪುಣಿವಂತ? ನಮ್ಮ ನಾಯಿರಾಜನು ನನ್ನನ್ನು ತಿನ್ನಲಿದ್ದಾನೆ. ಎಲ್ಲಾರೂ ಈ ಭಾಗ್ಯ ಸಿಗುವದೇ? ನಾನೇ ಅದ್ವಷ್ಟವಂತ' ಎಂದಿತು. ಮೀನಿನ ಮಾತ್ರ ಕೇಳಿ ನಾಯಿಗೆ ಅಳ್ಳಿರಿಯಾಯಿತು, ಅದು 'ಇದೇನು ನಿನ್ನ ಮಾತ್ರ? ನಾನು ನಿನ್ನನ್ನು ಕೊಂಡು ತಿನ್ನಲಿದ್ದೇನೆ. ನಿಲಿನಿದ ಆಚೆ ಬಿಂದಿರುವ ನಿನ್ನ ಮತ್ತು ಪ್ರಚ್ಚಿಗಳಿಗಾಗಿ ಒಂದು

ಅದರೂ ಪುಣಿವಂತ ಎನ್ನುವೆಯಲ್ಲಾ?' ಎಂದಿತು. ಆಗ ಮೀನು 'ಭೀಯ ನಾಯಿರಾಜ, ನಮ್ಮ ಕರೆಯೋಳಿಗೆ ಸಾವಿರಾರು ಮೀನುಗಳಿಗೆ ನಿನ್ನ ಶೌರ್ಯ ಸಾಹಸಗಳೆಲ್ಲಾ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಅವರೆಲ್ಲಾ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಒಮ್ಮೆಯಾದರೂ ನಿನ್ನನ್ನು ನೋಡಬೇಕೆಂದು ಪ್ರತಿದಿನ ಆ ಗುಂಡಿಯ ಬಳಿ ಹಗಲಿರುತ್ತಿದ್ದೇ ಕಾಯುತ್ತೀಲೇ ಇಂದ್ರಾದೆ. ಆದರೆ ಅವರಾರಿಗೂ ದರ್ಶನ ಕೊಡದ ನೀನು ಇಂದು ನನ್ನನ್ನು ತಿನ್ನಲಿರುವುದು ನನ್ನ ಅದ್ವಷ್ಟವಲ್ಲವೇ?' ಎಂದಿತು.

ನಾಯಿ 'ಹೌದೇ? ನಿನಗೂ ಅಹೋಂದು ಅಭಿಮಾನ ಬಳಗದವಿದೆಯೇ? ನಿನ್ನನ್ನು ನೋಡಲು ಅವರೆಲ್ಲಾ ಇಷ್ಟೊಂದು ಕಾಯುತ್ತಿರುವರೇ?' ಎಂದಿತು. ಆಗ ಮೀನು 'ರಾಜನ್, ನಿರ್ವಿಗಲೇ ತ್ವರೆವಾಡಿ ಕರೆಯ ಬಳಿಯಿರುವ ಆ ಪ್ರತ್ಯೇ ಗುಂಡಿಯ ಹತ್ತಿರ ಹೌದರೆ ಅವರೆಲ್ಲಿಗೂ ನಿನ್ನ ದರ್ಶನ ನೀಡಬಹುದು. ನಿಮ್ಮ ದರ್ಶನವನ್ನು ಅವರೆಲ್ಲಾ ಪಡೆಯುವುದನ್ನು ನಾನು ನನ್ನ ಕಣ್ಣಾರ ನೋಡಬೇಕು, ಇದೇನ್ನು ಕೊನೆಯ ಆಸೆ ಎಂದಿತು. ನಾಯಿ 'ಆಗಲಿ, ನಿನ್ನ ಕೊನೆಯ ಆಸೆಯನ್ನು ನಿನ್ನ ಅರಂಭನಾಗಿ ಈಡೆಂಬುವೇ ನಡಿ. ಅವರಿಗೂ ನನ್ನ ದರ್ಶನ ಭಾಗ್ಯಗಳಿ' ಎಂದು ಲಗುಬಗೆಯಿಂದ ಆ ದೊಡ್ಡ ಮೀನನ್ನು ವ್ಯಾದಿಸಾಗಿ ಕಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಗುಂಡಿಯಬಳಿ ಓಡೋಡಿ ಒಂದು ನಿತಿತು.

ಗುಂಡಿಯ ಬಳಿ ಯಾವುದೇ ಮೀನುಗಳು ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ಕಂಡು, ನಾಯಿಯ ಬಾಯಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಮೀನು ವಿನಷ್ಟುವಾಗಿ 'ರಾಜನ್ ನಿವ್ಯಾಮ್ಮೆ ನಿಮ್ಮ ಸಿಹಂಡುನಿಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಮತ್ತು ಪ್ರಚ್ಚಿಗಳಾಗಿ ಒಂದು

ದೀರ್ಘ ಗಜನೆ ಮಾಡಿದರೆ ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಅಶ್ವಯ್ಯ, ಸಂಕೊಷದಿಂದ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಧಾವಿಸಿ ಬರುತ್ತಾರೆ' ಎಂದಿತು. ಮೀನಿನ ಮಾತಿಗೆ ಮರುಳಾಗಿ ಮ್ಯೆಮರೆತಿದ್ದ ನಾಯಿಯು ತಾನು ನಾಯಿಯೆಂಬುದ ಮರೆತು ಸಿಹಂಡತೆ ಗರ್ಜಸಲು ಬಾಯಿಯೆಂದು ಜೋರಾಗಿ ಬೌವ್ವೆ ಬೌವ್ವೆ ಬೌವ್ವೆ... ಎಂದು ಬೋಗಿತ್ತು, ಆಗ ಅದರ ಬಾಯಿಯಿಂದ ಜಾರಿದ ಮೀನು ನೇರವಾಗಿ ನೀರಿನ ಗುಂಡಿಯೋಳಿಗೆ ಬಿಂದಿತ್ತು! ಯಾವಾಗ ಮೀನು ನೇರಿಯೋಳಿಗೆ ಫೋಟೆಂದು ಬಿಂದಿತ್ತೋ ಆಗ ಅದು ನೀರಿನಾಳಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಜೋರಾಗಿ ಉಸಿರಾಡಿ ತನ್ನ ಚೈತನ್ಯವನ್ನು ಮರಳಿ ಗಳಿಸಿಕೊಂಡಿತು. ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಯದ ನಂತರ ನೀರಿನ ಮೇಲೆ ಬಂದ ಮೀನು 'ಅಯ್ಯೋ ಪದ್ದ ನಾಯಿಯೇ, ಇನ್ನೂ ಏಕೆ ಹಾಗೆ ನಿತಿರುವೆ? ನೀನ್ನಾವ ರಾಜನೂ ಅಲ್ಲಾ ನಿನಗಾಗಿ ಇಲ್ಲಾರೂ ಕಾದು ಹಳೆತಿಲ್ಲ. ಜನರು ನಿನ್ನನ್ನು ರಾಜ ಎಂದು ಕರೆದ ತಕ್ಷಣ ನೀನು ರಾಜನಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತಿರುತ್ತಾನೆ? ಅಯ್ಯೋ ಹುಣ್ಣೇ, ಈಗಲಾದರೂ ನಿನ್ನ ಅಹಂಕಾರ ಅಳಿಯಲೇ?' ಎಂದಿತು. ನಾಯಿಗೆ ಬಮ್ಮೆಲ್ಲಿ ನೆತ್ತಿಗೆರಿದ್ದ ಅಹಂಕಾರವೆಲ್ಲಾ ಇಲ್ಲಿದು ಬುದ್ಧಿ ಬುರುಕಾಯಿತು. ಅದಕ್ಕೆ ತನ್ನ ತಪ್ಪಿನ ಅರಿವಾಯಿತು. ಅದು ತಲೆತಗ್ಗಿಕೊಂಡು 'ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ನನ್ನ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಟ್ಟಿದ್ದ ಅಹಂಕಾರದ ಪೂರೆಯನ್ನು ನೀನು ಹರಿದು ತುಂಡುಮಾಡಿದೆ. ನಿನ್ನ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಧನ್ಯವಾದು' ಎಂದು ಹೇಳಿ ಬಾಲ ಮುದುರಿಕೊಂಡು ಉಂಟಾಗಿರುತ್ತಿತ್ತು. ಇತ್ತು ತನ್ನ ಬುದ್ಧಿವಲಿಕೆಯಿಂದ ಜೀವ ಉಳಿಸಿಕೊಂಡ ಮೀನು ಮತ್ತು ಪ್ರಚ್ಚಿಗಳಾಗಿ ಬದುಕಿತು.